

ser i konventionen. Klager over afgørelser efter lov om social service behandles efter de almindelige regler om behandling af klager i lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Den sociale lovgivning indeholder ikke regler om behandling af klager over afgørelser truffet efter reglerne i konventionen. Der er således behov for at præcisere, at de sociale nævn og Ankestyrelsen kan tage stilling til spørgsmål om anvendelse af konventionens bestemmelser, når der bliver klaget over kommunens afgørelse i henhold til konventionen. Dette gælder både, når der klages specifikt over afgørelser truffet i henhold til konventionen, og når der opstår spørgsmål om fortolkning af konventionen i forbindelse med behandlingen af en klage over en afgørelse i henhold til lov om social service. Samtidigt foreslås det, at personer og myndigheder med en retlig interesse i sagen får klageadgang. Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkningerne hertil.

3.5.3. Internationale anbringelser af børn

Konventionens artikel 33 fastsætter en særlig procedure, der skal anvendes, hvis en stat, der har kompetence i anbringesspørgsmålet, påtænker at anbringe et barn hos en plejefamilie eller lignende, og denne anbringelse skal iværksættes i en anden kontraherende stat. Forinden afgørelse om anbringelse træffes, skal myndigheden forelægge sagen for myndighederne i den pågældende stat. Forelæggelsen skal indeholde en rapport om barnet med en begrundelse for den påtænkte anbringelse.

Denne procedure giver modtagerstatens myndigheder mulighed for at vurdere afgørelsens hensigtsmæssighed. Hvis modtagerstatens myndigheder er indforstået med anbringelsen, får de mulighed for på forhånd at arrangere barnets ophold, herunder spørgsmål om opholdstilladelse. Proceduren giver også myndighederne mulighed for på forhånd at aftale fordelingen af de udgifter, der er forbundet med anbringelsen. Konventionen er således ikke til hinder for, at myndighederne i den stat, hvor anbringelsen skal gennemføres, betinger samtykke til anbringelsen af, at myndighederne i den stat, hvor barnet har sædvanligt opholdssted, helt eller delvist afholder udgifterne ved anbringelsen.

Hvis denne høringsprocedure ikke er fulgt, kan myndighederne i den stat, hvor anbringelsen skal foregå, nægte at anerkende afgørelsen om anbringelse af barnet, jf. artikel 23, stk. 2, litra f, der er beskrevet i betænkningens afsnit 3.5.1.1.

Denne procedure vil også finde anvendelse ved en eventuel anbringelse af danske børn i en anden kontra-

herende stat, men dansk ret giver i dag ikke mulighed herfor.

Om artikel 33 henvises til betænkningens afsnit 3.6.1.7.

Udvalget har anbefalet, at det er kommunerne, der bør tage stilling til anmodninger fra udlandet om anbringelse af børn i Danmark, da det er kommunerne, der tager stilling til godkendelse af plejefamilier. Udvalget foreslår derfor, at der i lov om social service indsættes hjemmel for socialministeren til at fastsætte regler om gennemførelsen af udenlandske plejeanbringelser i Danmark. Ved barnets ankomst til Danmark overtager bopælskommunen ansvaret for barnet, og det bør derfor være kommunen, der tager stilling til fastsættelse af eventuelle vilkår for anbringelsen og spørgsmål om afholdelse af udgifterne ved plejeanbringelsen. Endelig bemærkes, at der bør etableres en procedure for forelæggelse af sagen for Udlændingestyrelsen for at skabe grundlag for barnets ophold i Danmark. Der er efter udvalgets opfattelse ikke behov for at lovgive herom. Der henvises til betænkningens afsnit 3.6.3.7.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er enig med udvalget i, at det bør være kommunerne, der behandler anmodninger fra udlandet om anbringelse af børn i Danmark.

I tilknytning hertil foreslår ministeriet, at socialministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunernes adgang til at opkræve betaling for foranstaltninger, der er truffet med henvisning til konventionen.

Der henvises til lovforslagets §§ 9-10, samt bemærkningerne hertil.

Samtidig foreslår ministeriet, at den af udvalget foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 2 udvides til også at omfatte hjemmel til at overlade det til eksempelvis Socialministeriet eller en anden relevant myndighed at varetage de overordnede opgaver i forbindelse med behandling af anmodninger om anbringelse af udenlandske børn her i landet, herunder indgåelse af aftaler med udenlandske myndigheder om dækning af udgifter ved sådanne anbringelser. Der henvises pkt. 3.5.1.5.

3.5.4. Samarbejde om gennemførelse eller fastsættelse af beskyttelsesforanstaltninger, især samvær

Artikel 35 indeholder regler om samarbejde om gennemførelse eller fastsættelse af beskyttelsesforanstaltninger. Bestemmelsen nævner særligt bistand til at sikre en effektiv gennemførelse af samvær o.lign.

Bestemmelsen må anses som en generel hensigtsrklæring om, at danske myndigheder, herunder central-